

drøftelser. Men jeg tror, jeg må konkludere, at der ikke på nuværende tidspunkt er bred enighed om at identificere punkter, hvor der er et påtrængende behov for at ændre grundloven, og derfor er der heller ikke nogen baggrund for at sætte en proces i gang.

Kl. 17.40

Formanden:

Der er nogle korte bemærkninger til statsministeren. Først fra hr. Svend Auken.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jeg vil gerne sige tak for svaret og også tak for tilsagnet om, at vi i Grundlovsudvalget kan diskutere det her igennem.

Jeg må med det samme rette den misforståelse, at det kun skulle være sproget, der skal bringes i overensstemmelse med nutidens krav. Det er ikke det, der er det vigtigste for vores del:

Det er spørgsmålet om at se borgernes rettigheder og pligter i lyset af de helt nye kendsgerninger, som man ikke havde øje for dengang i 1953, f.eks. it-revolutionen, f.eks. hensynet til natur og miljø. Det er ønsket om at grundlovssikre, at Folketinget har den fulde kontrol med og beslutningsret i udenrigs- og sikkerhedspolitikken. Det er princippet om fuld offentlighed eller fuld åbenhed i forvaltningen. Man kunne nævne andre principper, som i allerhøjeste grad også interesserer befolkningen.

Der tror jeg, at vi har en fælles interesse i uholdet at gå ind i denne her diskussion, for selv om det kan lyde ejendommeligt at sige det oven på i dag, så skal det her jo ende med, at vi på et tidspunkt, om det så lige bliver i denne vinter, jo skal finde hinanden.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jo, men jeg må da sige til hr. Svend Auken, at jeg også lægger meget vægt på, at der føres en fornuftig miljøpolitik, og at vi beskytter naturen. Men det sikrer man jo ikke ved at ændre grundloven. Det sikrer man ved at føre en fornuftig miljøpolitik.

Jeg er da enig i, at it-udvikling og anden teknologisk udvikling også sætter begreber som ytringsfrihed og brevhemmelighed osv. i et nyt lys. Ja, men det løser man jo ikke alene ved at ændre grundloven. Det kan man sagtens løse ved at vedtage fornuftige love her i Folketinget. Og jeg må sige til hr. Svend Auken, at vi efter

min opfattelse har udmærkede rammer for tilrettelæggelse af udenrigs- og sikkerhedspolitikken, som sikrer, at Folketinget har fuldt indseende i og styr på det.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Jo, men så indrømmer statsministeren jo også, at jeg har ret i, at det ikke kun er sproget. Hvis man nu f.eks. tager ejendomsretten, vil det i løbet af få år være sådan, at 8.000 brug i Danmark ejer 60-70 pct. af Danmarks natur. Med den forståelse, der er for naturen og miljøet, må det selvfølgelig også være rigtigt, at samtidig med at vi har en fuld beskyttelse af ejendomsretten, har vi også en beskyttelse af hensynet til naturen. Men det er jo en afvejning, der skal foretages i en grundlovsmæssig sammenhæng.

Det nytter jo heller ikke noget at beskytte brevvekslingen, hvis den måde, vi kommunikerer på i vore dage, er via e-mails. Og når vi ser på udenrigs- og sikkerhedspolitikken, så er Folketingets rolle jo bortset fra Europapolitikken, hvor Folketinget har fået en medbestemmende myndighed sammen med regeringen, rådgivende. Skal man ikke der gå skridtet videre?

Jeg siger ikke, at statsministeren skal være enig med mig i det her. Statsministeren skal bare indrømme, at der her er nogle relevante diskussioner, og det er derfor, jeg gerne vil kvittere over for statsministeren for hans udsagn om, at man er parat til at tage diskussionen i Grundlovsudvalget.

(Kort bemærkning).

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Men det var jo just, hvad jeg sluttede mit indlæg med at sige, at jeg ser meget frem til disse drøftelser, disse forhandlinger i Grundlovsudvalget. Jeg synes bestemt, der er mange ting at drøfte. Jeg synes f.eks., at der var mange ting at drøfte i forbindelse med at få en bedre beskyttelse af den private ejendomsret i det danske samfund, end vi har i dag. Så jeg kan også komme med nogle ønsker til den drøftelse.

Mit synspunkt er blot, at en række af de ting, som hr. Svend Auken peger på, slet ikke forudsætter nogen grundlovsendring. De kan løses så udmærket ved almindelig lovgivning i Folketinget og i øvrigt ved hensigtsmæssig administrativ praksis osv.

Og jeg må sige omkring udenrigs- og sikkerhedspolitikken, at jo, det kan godt være, at Folketinget i henhold til grundloven formelt er råd-